

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

צ"מ 18-07-71002-07 בוזגלו נ' משטרת ישראל תחנה אזורית דן

לפני כבוד השופט עופר נהרי

המערער: **מרדכי בוזגלו**
ע"י עו"ד אילן אזולאי ועו"ד רלי אבישר רווח

נגד

המשיבים: **משטרת ישראל תחנה אזורית דן**
ע"י פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

החלטה

זוהי החלטה בערעור על צו להגבלת שימוש במקום לפי חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות, תשס"ה – 2005 (להלן: "החוק").

נושא הערעור הוא צו (להלן: "הצו") שהוצא ע"י מפקד מחוז ת"א במשטרת ישראל לפי סעיף 3 לחוק וזאת ביחס למקום המצוי ברח' תובל 28 רמת גן והמכונה "אפרודיטה" (להלן: "המקום") ואשר עפ"י דבר הצו קיים לשיטת מוציא הצו חשד סביר שהמקום משמש לביצוע עבירה של החזקת מקום לשם זנות לפי סעיף 204 לחוק העונשין התשל"ז-1977. הצו ניתן ביום 22/7/18. הוראת הצו הינה לסגירת המקום לתקופה של 30 ימים.

שימוע לבעל העסק (מיוצג) נערך בהתאם לדבר סעיף 3(ד) לחוק ובעקבותיו הוחלט שלא לשנות מן הצו.

הוגש ערעור, הועברה תגובה בכתב לערעור, והתקיים בפני דיון בערעור ביום 6/8/18.

לציין כי מתקיימת חקירה משטרתית וכי בהסכמה הוגש לעיוני חומר חקירה שנאסף עד כה בחקירה זו (קלסר ובו החומר הנ"ל סומן על ידי מ/1).

מצאתי כי החומר הנ"ל יוצג אך לי כבית המשפט וזאת הן בראש ובראשונה בהינתן ההסכמות בעניין זה והן מן הטעם כי העניין מצוי עדיין בעיצומה של חקירה כאמור.

נתתי את דעתי לנימוקי הערעור אשר שהוגש, לתגובת הפרקליטות כפי שהוגשה, וכן שמעתי את טיעוני הצדדים בע"פ בפני, עיינתי בחומר החקירה מ/1, שבתי ובחנתי גם את נימוקי החלטת קצין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

צ"מ 18-07-71002 בוזגלו נ' משטרת ישראל תחנה אזורית דן

המשטרה, את נימוקי ההחלטה שניתנה בשימוע, ולמעשה שקלתי את כל שהובא בפני בכתב ובעל פה.

מצאתי לאחר כל אלה לדחות את הערעור.

אסביר ואנמק:

קצין המשטרה – כך על פי הדין - נדרש לבחון שאלת קיום חשד סביר כי המקום משמש לביצוע עבירה, ובנוסף לכך לבחון, בהמשך לכך, האם גם יש יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש ביצוע עבירה באם לא יוגבל שימוש במקום באופן מידי.

המבחן הוא לפיכך האם היה יסוד סביר להניח כאמור והאם בנוסף לכך היה גם יסוד סביר לחשש כאמור.

אני סבור כי בנטל זה היתה עמידה.

אני אומר דברים אלה על בסיס מה אשר עיינתי בו בחומר החקירה.

אציין בהקשר זה של נטל, כי סעיף קטן (ב) לסעיף 3 לחוק מפרט כי על קצין המשטרה המוסמך היה לשקול בין השאר את המצוי בסעיפים הקטנים באותו סעיף (ראה שם).

באשר לידיעה של המחזיק במקום (הוא המערער שבפני) הרי שבכל הכבוד עולה על פניו ממה שהובא בפני בערעור זה כי בנטל בעניין זה של ידיעה יש עמידה וזאת ככל צרכי הנטל בהליך בו עסקינן. זיקתו של הנ"ל למקום, הימנו לטענתו הוא מתפרנס, ניכרת כישירה וברורה. באשר לחשד בדבר מהות השימוש במקום – ולו אף חלק מן השימוש השוטף במקום – גם כן מלמד על פניו החומר שהונח בפני.

באשר לשאלת מידת הסכנה או נזק לציבור או לאדם הרי שדומני כי ככל שהדברים הם נכונים הרי שאין להרבות במילים בקשר לעניין זה שכן על פניו ועל פי החומר שהוצג לי – והכל לכאורה כמובן שכן אינני בהליך של שמיעת ראיות אלא אך בהליך של בדיקת חקירה בעיצומה - קיימת עמידה בהצגת כך שהמקום משמש, לכאורה, לביצוע העבירה של החזקת מקום לשם זנות לפי סעיף 204 לחוק העונשין.

אני מדגיש – הדברים נאמרים מטבע הדברים תחת הכותרת לכאורה שכן ברור הוא שהעניין נמצא עדיין בחקירה ובוודאי לא עבר מבחן שונה מכך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

צ"מ 18-07-71002-07 בוזגלו נ' משטרת ישראל תחנה אזורית דן

באשר לשאלת מידת הפגיעה שהחלטת הקצין גורמת לבעלים של המקום או למחזיק בו בשל הוצאת הצו הרי שראשית דבר יאמר שהבעלים לא צורף מלכתחילה על ידי המערער בהליך זה ואף אגב הופניתי לכך שהבעלים איננו מתנגד כלל וכלל על פניו לסגירה.

לעניין הפגיעה שתיגרם ככל שתיגרם למחזיק (שהוא המערער) הרי ששוב בכל הכבוד כאשר מציבים את האינטרסים השונים זה מול זה הרי שהאינטרס של המערער נסוג מפני האינטרסים האחרים וכוונתי לאינטרס הציבורי.

לציין אגב בהקשר זה של פגיעה אפשרית כי בערעור צויין על ידי המערער כי במקום מועסקות במשמרות סה"כ 50 נשים. (בשלב מאוחר יותר תוקן ל-5 בכל משמרת עפ"י הנתען). וככל שמוטרד המערער ומודאג מעניין פרנסתן של המועסקות הרי ראשית יש לומר כי קולן כלל לא נשמע שהרי אין אנו יודעים את עמדתן והן גם לא צורפו מטבע הדברים לערעור וגם לא נשמעו.

סקרתי עד כה חלק מהשיקולים שנדרש להם קצין המשטרה, והרי המחוקק ציין כי על הקצין לשקול בין השאר שיקולים אלה. ובמילים אחרות: אלה אינם השיקולים היחידים האפשריים. זוהי איננה רשימה סגורה.

רבות דובר במסמך הערעור ובדיון שהתקיים בפני, מפי המערער באמצעות באי כוחו, על שאלת דבר מודעותו של המערער כמחזיק המקום למתרחש במקום אשר אותו הוא מחזיק וממנו לדבריו הוא מתפרנס.

אומר בהקשר זה שוב כי התרשמותי היא שעל פניו קשה להשתחרר מן הרושם בדבר קיום מודעות וזיקה.

הדברים נאמרים אם זאת כמובן בשלב זה בזהירות המתבקשת וזאת בשים לב כאמור שמדובר בחקירה מתנהלת ובגבולות היכולת שלי לשפוט על פי חומר החקירה עד כה. מכאן שהדגשתי שוב שהדברים הם אך לכאורה.

אלא שיש גם כאמור להזכיר כי בהליך זה של בחינת הצו והעמדתו במבחן בדרך של ערעור בפני גורם שיפוטי, רמת הנטל שנדרשה עפ"י הדין מנותן הצו איננה אלא קיום יסוד סביר להניח וקיום יסוד סביר לחשש.

גם בנטל בעניין קיום יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לביצוע עבירה יש עמידה וגם כאן לא מצאתי, לאחר דיון, כי נגרע מן העמידה בנטל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

צ"מ 18-07-71002 בוזגלו נ' משטרת ישראל תחנה אזורית דן

בשני אלה שנמנו לעיל יש אם כך עמידה בנטל ולכן יש לומר כי גם קמה בזמנה בעקבות כך ההרשאה לקצין ליתן את הצו להגבלת השימוש במקום עפ"י הסמכות.

מצאתי לנכון לציין כי למקרא החלטה המנומקת בעקבות השימוע שנערך גם דומה שתשומת לב רבה ניתנה לפרטים על ידי גורמי המשטרה עת נדרשו הם גם לטענות בשימוע ולניתוח הדברים בעקבות כך.

בשולי ההחלטה אציין כי מטבע הדברים לא יכולתי לפרט ולמנות במסגרת החלטה זו עניינים והיבטים העולים מתוך חומר החקירה שהרי מדובר כאמור בחקירה מתנהלת ובחומר שהוצג לעיני בלבד על פי ההסכמות.

חומר זה הביא אותי לכלל דעה שאותם יסודות אשר מקימים את ההרשאה על פי הסמכות לקצין המשטרה להחליט את אשר החליט, הם יסודות אשר גובשו ברמה המספקת כדי הדרוש .

לסיכום : לא מצאתי אם כך שקצין המשטרה נקלע לטעות בהחליטו דבר הצו ולא מצאתי אם כך להתערב בה , לבטלה, או לשנות ממנה.

לאחר כל אלה הערעור על הצו להגבלת השימוש אשר הוצא במקרה זה, נדחה בזאת.

המזכירות תעביר נא בהקדם עותק מהחלטה זו לבאי כח הצדדים .

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ח, 09 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

עופר נהרי, שופט